

[Paul Holt.]

ud fra fællesdemokratiske Anskuelse uafviselig Ret til at forhandle videre med den britiske Regering angaaende de nationale danske Interesser i Sydslesvig, og disse Forhandlinger skal tage Sigte paa den almindelige fremtidige Ordning af Tysklands Forhold. Gentagne Gange fremhæves det, at Regeringen og Rigsdagen staar paa Selvbestemmelsesrettens Grund. Deraf følger naturligt, at man fra dansk Side i Fremtiden vil anerkende dette. Det kan blive aktuelt, naar Sydslesvigerne selv bringer deres Sag frem for de allierede Magter. Der er herved givet den danske Bevægelse Syd for Grænsen et stort Haab.

I Forbindelse med de af tidligere Ordførere fremsatte Synspunkter med Hensyn til Forstaaelsen af dette Punkt i den danske Regerings Memorandum skal jeg sige, at vi ikke kan se, at der i Udtalelserne i dette Memorandum ligger mere, end der virkelig staar. Efter vort Skøn har man ikke Lov til at læse ud af dette Memorandum, at den danske Regering og det danske Folk forpligter sig til noget som helst over for et Afstemningsresultat engang i Fremtiden i Sydslesvig. Noget andet er, at man naturligvis, naar man erklærer, at man staar paa Selvbestemmelsesrettens Grund, givet maa tage særdeles meget Hensyn til en Afgørelse, der kommer som Følge af en Selvbestemmelsesret; altsaa, en eller anden Afstemning i Fremtiden i Sydslesvig vil ganske givet blive af særdeles stor Betydning for det danske Folks Stillingtagen i denne Sag.

Det maa betegnes som et virkelig Fremskridt, at den danske Regering har fremsat Begæring om, at Sydslesvig i administrativ Henseende adskilles fra Holsten.

Alt dette positive hilser vi med Tilfredshed, men vi vil ikke lægge Skjul paa, at vi stadig savner en klart udformet Tilkendegivelse af, at der maa gives Garantier for, at den danske Bevægelse dernede virkelig kan faa fuld Frihed til at udfolde baade et politisk og et kulturelt dansk Liv, og for, at der virkelig kan aabnes Muligheder for, at Sydslesvig bliver befriet for de Flygtninge, som det er blevet belempret med, samt for, at Sydslesvig virkelig kan faa Mulighed for at give sin Mening til Kende vedrørende en eventuel Folkeafstemning om Landsdelens Fremtid. Der findes kun een virkelig Garanti, og det er en Overgangsordning, som løsriver Omraadet fra det tyske Rige, indtil Landsdelens egen Befolkning har udtalt, hvad den vil.

Det er meget beklageligt, at det ikke er lykkedes at tilvejebringe et Flertal for en Politik, som sigter hertil. Vi frygter for, at

man ved at formulere Standpunktet for vagt i Realiteten bliver ude af Stand til at øve nogen Indflydelse paa et saa vigtigt Spørgsmaal som f. Eks. Fjernelsen af alle de tyske Flygtninge fra denne Landsdel, og de Udtalelser, som vi foreløbig har modtaget fra London, tyder heller ikke meget paa, at den engelske Regering har ændret sin Stilling fra i Sommer, saaledes som denne Stilling blev udtrykt i det britiske Memorandum; men i den Henseende maa man naturligvis tage alt Forbehold, da det jo kun er ganske korte, foreløbige Telegrammer gennem Dagspressen fra London, man kan bygge sit Indtryk paa.

Den højtærede Statsministers Ord om Flygtningene i Danmark er klare og bestemte, naar det om dem siges, at de i Strid med alle folkeretlige Regler er paatvunget Danmark. Fra vor Side har vi tidligere, i Februar Maaned i Aar, fremhævet Nødvendigheden af, at det klart og tydeligt blev betonet fra dansk Side, at disse Personer hørte under den Kategori af *displaced persons*, som UNRRA har et Ansvar for bliver ført tilbage til deres Hjemsted. Der findes i alt i Verden ca. 16 Millioner *displaced persons*, saa det siger sig selv, at selv det, som vi synes, store Tal af Flygtninge her i Landet er ringe i Forhold til Sammenhobningen af Flygtninge andre Steder. Baade af økonomiske Grunde og af Hensyn til de paa-gældende Personer selv er det af Vigtighed, at man gør alt, hvad man kan, for at komme af med dem. Det er glædeligt at erfare, at der dog nu er Udsigt til, at en Del af dem kan komme af Sted.

Vedrørende Forfatningskommissionens Arbejde udtalte den højtærede Statsminister, at Maalet er at naa til Klarhed over de Muligheder, der kan være til Stede for at tilvejebringe saadanne Ændringer i Grundloven, som kan samle det fornødne Flertal. Det forekommer mig i Grunden at være et lidt spinkelt Formaals. Man savner i høj Grad en mere positiv Bestemmelse af Kommissionens Opgave, og man spørger da uvilkaarligt: Har Regeringen selv intet Ønske i den Henseende? Betragter Regeringen det kun som sin Opgave at dirigere Færdselen, om jeg saa maa sige?

Der er dog med Hensyn til Forfatningen visse enkle, klare Spørgsmaal, som skal besvares, f. Eks. om Valgretsregler og Valgmetoder og Spørgsmaalet om Landstingets Stilling. Vi udtrykker for vort Vedkommende Haabet om, at Forfatningskommissionens Arbejde maa komme i regelmæssig Gænge, saaledes at man kan naa frem til positive Forslag. Vi finder, at man ikke kan komme